

Gudstjenesten 15. marts er aflyst – men man kan læse dagens evangelietekst og en kort prædiken af præst Mattias Skærved her.

Samtidig er der et link til en dejlig salme af Simon Grotrian.

3. søndag i fasten

Tekstrække: Anden række
Johannesevangeliet – 8,42-51

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Jesus sagde til dem: »Hvis Gud var jeres fader, ville I elske mig, for det er fra Gud, jeg er udgået og kommet. Jeg er ikke kommet af mig selv, men det er ham, der har udsendt mig.

Hvorfor forstår I ikke, hvad jeg siger? Fordi I ikke kan høre mit ord. I har Djævelen til fader, og I er villige til at gøre, hvad jeres fader lyster. Han har været en morder fra begyndelsen, og han står ikke i sandheden, for der er ikke sandhed i ham. Når han farer med løgn, taler han ud fra sig selv; for løgner er han og fader til løgneren. Men jeg siger sandheden, derfor tror I mig ikke. Hvem af jer kan påvise nogen synd hos mig? Når jeg siger sandheden, hvorfor tror I mig da ikke? Den, der er af Gud, hører Guds ord; men I hører ikke, fordi I ikke er af Gud.«

Jøderne sagde til ham: »Har vi ikke ret i at sige, at du er en samaritaner og besat af en dæmon?« Jesus svarede: »Jeg er ikke besat af en dæmon, jeg ærer derimod min fader, men I vanærer mig. Jeg søger ikke min egen ære; der er en, der søger den, og han dømmes. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der holder fast ved mit ord, skal aldrig i evighed se døden.«

Verden er af lave.

Eller også er den ikke. Danmark og mange andre lande er lukket ned, men det sker for at begrænse en fare – på sæt og vis betryggende, at vi er i stand til at gøre det. Stadig er det en enorm indgriben i alles hverdag – for slet ikke at tale om dem, for hvem det også er et økonomisk spørgsmål, måske endda fallit.

Og kirkerne er lukket. Så kan man beslutte med sig selv om fx gudstjenester hører til noget vigtigt eller noget mindre vigtigt i en krisetid. Eller hvad med kirkelige handlinger? En begravelse fx. Er det vigtigt at sige ordentligt farvel til sine døde, eller kan man i krisetider leve med blot at smide dem i et hul i jorden?

Det er et dumt spørgsmål, men man kan også overveje om det er nok at en person, der har kendt afdøde holder en lille tale om hans liv. Eller er der også brug for en præst med Fadervor og Velsignelse og jordpåkastelse med håbet om at opstandelsen. Altså ikke blot gøre begravelsen til en afsked, men også til en gudstjeneste. Hvorfor er det vigtigt?

Det er det, fordi vi har djævelen til far. Det havde Jesus for så vidt også, det er derfor vi hører, at da han var blevet døbt var hans første opgave netop at modstå djævelen. Det kommer der af at blive menneske – man får djævelen til far. Derfor skal vi hele tiden minde os om, at vi også har Gud til far. Det lyder jo godt – hvem har ikke lyst til det. At have Gud til far.

Jesus samtale med farisæerne blandt sine disciple om, at de har djævelen til far kommer lige efter, nogle farisæere har bedt ham om at dømme en kvinde grebet i ægteskabsbrud. Ifølge loven skal hun stenes til døde. Farisæerne, der er kendt for at overholde Moseloven til punkt og prikke, ved godt, det stiller Jesus i en umulig situation. Dømmer han hende til døden, kan de indberette ham til romerne, der har besat landet. Det er romerne, der bestemmer hvem der skal dø, og hvem ikke. Frikender han hende, kan farisæerne hævde han lader hånt om Guds lov, som de læser den i Moseloven. Jesus kommer omkring det ved at sige, at den blandt dem, der er uden synd, kan kaste den første sten.

Ingen kaster. Derved redder kvinden livet (det havde hun jo nok gjort alligevel, da jøderne jo ikke havde ret til at henrette), men Jesus får samtidig sagt noget vigtigt om synden. Den er godt fordelt. Selv blandt farisæere. Det er ikke nok at have Abraham til far, som de ellers også slår på.

Nej, de har djævelen til far. Det har vi jo alle sammen. Vi vil alle gerne dømme, og i et samfund, der ønsker at være en retsstat, kan det såmænd være godt nok. Men det skal ikke få os til at glemme, at ingen er uden synd.

Det skal heller ikke få os til at glemme, at vi i kirken også begraver syndere. Formentlig begraver vi ikke andet. Derfor fortæller vi da også glad og gerne, om de søde mødre og fædre og ægtefolk som folk OGSÅ har været. Men vi beder også Fadervor med bønnen om at forlade os vor skyld – som vi i øvrigt lader vore skyldnere. Vi lyser velsignelsen og laver jordpåkastelse med håbet om opstandelse i Jesus – minder os om at Jesus netop sonede for vore synder. Og det selvom vi har djævelen til far.

For det har vi også. Også selvom vi som nation måske er dygtige til at stå sammen i en krise som denne – i behørig afstand, som Statsministeren mindede os om.

Hvad er det i øvrigt Dronningen plejer at sige til Nytår?

GUD BEVARE DANMARK

Jeg tror ikke, vi tænkte, at faren var så overhængende.

Og et arabisk ordsprog, jeg lige er stødt på: Stol på Gud – men husk at tøjre din kamel.

Amen